

Železna cesta 16, 1000 Ljubljana
T: 080 81 80
E: gp@zagovornik-rs.si

Zadeva: 0700-57/2019/

Datum: 10. 12. 2019

Zagovornik načela enakosti (v nadaljevanju: Zagovornik) na podlagi 21. člena v povezavi s 37. členom Zakona o varstvu pred diskriminacijo (Uradni list RS, št. 33/16 in 21/18 – ZNOrg, v nadaljevanju: ZVarD) in na podlagi prvega odstavka 207. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13, v nadaljevanju: ZUP) na predlog konkretnega predlagatelja v zadevi ugotovitve obstoja diskriminacije po ZVarD zoper domnevnega kršitelja Javno agencijo za varnost prometa, Kotnikova 19a, Ljubljana, izdaja naslednjo

ODLOČBO

1. Predlog za obravnavo diskriminacije, ki ga je vložil predlagatelj in ga je Zagovornik prejel dne 20. 9. 2019, **se zavrne**.
2. Stroški v tem postopku niso nastali.

OBRAZLOŽITEV

Predlagatelj je vložil Predlog za obravnavo diskriminacije (v nadaljevanju: predlog) skupaj z večjim številom prilog, ki ga je Zagovornik prejel dne 20. 9. 2019. V predlogu predlagatelj kot kršitelja navede Javno agencijo za varnost prometa, Kotnikova 19a, Ljubljana (v nadaljevanju: AVP). V predlogu opisuje različna ravnanja, ki jih smatra kot diskriminatorna ter hkrati zatrjuje tudi zlorabo uradnega položaja s strani AVP glede kršitve Zakona o voznikih, nezakonitega posega in prekoračitve pooblastil s poseganjem v njegovo zasebnost. Domnevne nepravilnosti, ki jih zatrjuje, se nanašajo na strokovne nadzore, ki jih je AVP opravljala v njegovi šoli vožnje. Zagovornik domnevnih kršitev na tem mestu ne povzema v celoti, ampak izpostavlja zgolj nekaj očitkov, kot na primer, da se v zapisnik niso vnesle njegove pripombe, da na koncu nadzora zapisnika niso izdali kljub njegovemu opozorilu, da je bilo potrebno na zapisnike čakati tri do štiri mesece, da so bili zapisniki na koncu ponarejeni, da so mu zaračunali kilometrino (pri strokovnem nadzoru), ki jo je moral plačati, da je AVP pri strokovnem nadzoru prekoračila pooblastila, ko je pregledovala listine, ter jih kopirala oz. fotografirala, itd. zaradi česar mu je nastala poslovna škoda. AVP naj bi prekoračila svoja pooblastila tudi na izobraževanju za učitelja vožnje in učitelja predpisov dne 19. 12. 2018, ko naj bi diskriminirala imenovanega posameznika tako, da mu ni dovolila pristopiti k izpitu in podalšanju inštruktorskega dovoljenja.

Zagovornik je preučil predlog ter priloge ter predlagatelju posredoval svoje ugotovitve v seznanitev in izjasnitev (dokument št. 0700-57/2019/2 z dne 9. 10. 2019). V istem dokumentu je predlagatelj seznanil, da se lahko skladno s 146. členom ZUP v povezavi z 9. členom ZUP o dosedanjih ugotovitvah

ter vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za sprejem odločitve, pisno izreče, in sicer v roku 8 dni. Z dokumentom ga je seznanil, da gre po njegovi oceni za zadevo, za obravnavo katere nima pravne podlage (kot obrazloženo v istem dokumentu) oz. da v zadevi ni izkazanega suma diskriminacije. Hkrati ga je seznanil z definicijo diskriminacije v skladu z ZVarD ter seznanil, da v postopkih obravnave diskriminacije velja obrnjeno dokazno breme (40. člen ZVarD).

Predlagatelj se je v postavljenem roku odzval in posredoval Odgovor na dopis 0700-57/2019 z dne 14. 10. 2019, v katerem je navedel, da je bil s strani AVP diskriminiran glede na narodnost, etično poreklo in jezik. Pojasnil je, da je bil zaradi teh osebnih okoliščin slabše obravnavan in kot dokaz posredoval seznam nadzorov, ki so bili izvedeni sedemkrat v obdobju 2017 in 2018, medtem ko so druge šole vožnje, kot navaja predlagatelj, imele en nadzor v dveh letih in sicer približno samo petnajst minut do pol ure, medtem ko je nadzor pri predlagatelju trajal od dve do tri ure. Iz enakih razlogov je bila, po navedbi predlagatelja, izvedena diskriminacija pri imenovanem posamezniku na izobraževanju za učitelja vožnje.

*

V 4. členu ZVarD je *diskriminacija* opredeljena kot vsako neupravičeno dejansko ali pravno neenako obravnavanje, razlikovanje, izključevanje ali omejevanje ali opustitev ravnanja zaradi osebnih okoliščin, ki ima za cilj ali posledico oviranje, zmanjšanje ali izničenje enakopravnega priznavanja, uživanja ali uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, drugih pravic, pravnih interesov in ugodnosti. Pri diskriminaciji mora biti specifična osebna okoliščina odločilen razlog za slabšo obravnavo.

Med osebne okoliščine, skladno s 1. členom ZVarD, štejejo spol, narodnost, rasa ali etnično poreklo, jezik, vera ali prepričanje, invalidnost, starost, spolna usmerjenost, spolna identiteta in spolni izraz, družbeni položaj, premoženjsko stanje, izobrazba ali katera koli druga osebna okoliščina. Gre za prirojene ali pridobljene osebne značilnosti, lastnosti, stanja ali statuse, ki so praviloma trajno in nerazdružljivo povezani z določenim posameznikom in njegovo osebnostjo, zlasti identiteto ali pa jih posameznik ne spreminja zlahka. Tudi zdravstveno stanje posameznika je osebna okoliščina posameznika, ki skladno z ZVarD sodi med t.i. druge osebne okoliščine.

Diskriminacija se lahko dogaja na različnih področjih družbenega življenja, na katerih morajo sicer po 2. členu ZVarD državni organi, lokalne skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter pravne in fizične osebe na vseh področjih oblastnega odločanja, delovanja v pravnem prometu in pri drugem svojem delovanju oziroma ravnanju v razmerju do tretjih oseb zagotavljati varstvo pred diskriminacijo oziroma enako obravnavanje vseh oseb. Ta področja so povezana zlasti: s pogoji za dostop do zaposlitve, samozaposlitve in poklica, vključno z izbirnimi merili in pogoji zaposlovanja, ne glede na vrsto dejavnosti in na vseh ravneh poklicne hierarhije, vključno z napredovanjem; z dostopom do vseh oblik in do vseh ravni karijerne orientacije in svetovanja, poklicnega in strokovnega izobraževanja in usposabljanja, nadaljnjega poklicnega usposabljanja in preusposabljanja, vključno z delovno prakso; z zaposlitvenimi pogoji in pogoji dela, vključno s prenehanjem pogodbe o zaposlitvi in plačami; s članstvom in vključevanjem v organizacijo delavcev ali delodajalcev ali v vsako organizacijo, katere člani opravljajo določen poklic, vključno z ugodnostmi, ki jih zagotavljajo take organizacije; s socialno zaščito, vključno s socialno varnostjo in zdravstvenim varstvom; s socialnimi ugodnostmi; z vzgojo in

izobraževanjem ter z dostopom do dobrin in storitev, ki so na voljo javnosti, vključno s stanovanji, in preskrbo z njimi.

V postopkih obravnave diskriminacije velja obrnjeno dokazno breme (40. člen ZVarD). Kadar diskriminirana oseba v postopku pri zagovorniku, pristojni inšpekciji ali drugem postopku, v katerem zahteva obravnavo diskriminacije, izkaže dejstva, ki upravičujejo domnevo, da je bila kršena prepoved diskriminacije, mora kršitelj dokazati, da v obravnavanem primeru ni kršil te prepovedi, oziroma da je neenako obravnavanje dopustno v skladu s tem zakonom.

*

Zagovornik ugotavlja, da je predlagatelj vložil predlog za obravnavo diskriminacije po 5. poglavju ZVarD. Gre za upravni postopek, ki je deloma urejen v ZVarD, za vprašanja postopka, ki niso urejena z ZvarD, pa se uporabljajo določbe ZUP. Ena od posebnosti postopka obravnave diskriminacije je tudi pravilo obrnjenega dokaznega bremena (40. člen ZvarD), na katerega je bil predlagatelj opozorjen in skladno s katerim mora diskriminirana oseba (predlagatelj) izkazati dejstva, ki opravičujejo domnevo, da je bila kršena prepoved diskriminacije, šele tedaj se breme dokazovanja, da ni kršil te prepovedi, prevali na kršitelja.

Predlagatelj je zatrjeval domnevno diskriminacijo na podlagi narodnosti, etičnega porekla in jezika, kar so po določbah ZVarD osebne okoliščine, ki so pravno varovane.

V konkretni zadevi Zagovornik na podlagi navedb predlagatelja in priložene dokumentacije ugotavlja, da predlagatelj v zvezi z izvedbo postopkov AVP navaja vrsto očitkov oz. domnevnih nepravilnosti, vendar pa ne izkaže, da so domnevne nepravilnosti v postopku povezane z zatrjevanimi osebnimi okoliščinami. Predvsem izpostavlja, da je bila njegova šola vožnje večkrat v postopku strokovnega pregleda šole vožnje in da so ti pregledi trajali dlje časa kot pri ostalih šolah vožnje. Zagovornik ugotavlja, da ima AVP pravno podlago za izvedbo tovrstnih strokovnih pregledov v 20. členu Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 85/16, 67/17, 21/18 – ZNOrg in 43/19).

Zagovornik tudi v zvezi z navedbo predlagatelja, da je bil imenovani posameznik zaradi narodnosti, etičnega porekla in jezika diskriminiran na izobraževanju učitelja vožnje, ugotavlja, da gre za pavšalno navedbo, ki ni podkrepljena z nobenimi dokazi, pri čemer niso konkretizirane niti osebne okoliščine na način, da bi predlagatelj pojasnil, kakšne narodnosti in etičnega porekla je imenovani posameznik oz. kateri jezik govori in kako naj bi to vplivalo na odklonitev opravljanja izpita. Zagovornik ugotavlja, da AVP izvaja izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje na podlagi 37. člena Zakona o voznikih, kar pomeni, da ga izvaja pristojni organ znotraj predpisanega postopka.

Upošteva 3. člen Ustave RS, ki opredeljuje delitev oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno, Zagovornik ne more in ne sme posegati v zakonitost in pravilnost odločitev, ki so jih glede na naravo stvari izdali drugi pristojni organi znotraj konkretnih in v zakonu predvidenih postopkov. Zagovornik pa tudi v zvezi z drugimi navedbami iz predloga za obravnavo ni zaznal elementov, ki bi kazali na kršitev ZVarD.

Predlagatelj je bil izrecno opozorjen na pravila dokazovanja v postopku pred Zagovornikom – obrnjeno dokazno breme (40. člen ZVarD). To pomeni, da je v primeru izkazanega suma diskriminacije na domnevem kršitelju, da dokazuje morebitno upravičenost svojih praks. Vendar se breme dokazovanja na kršitelja prevali šele, ko je z dokazi podprt vsaj nek oprijemljiv sum. Gole trditve, brez vsakih dokazov, ne zadostujejo, saj je dokazno breme pri dokazovanju diskriminacije deljeno, ne pa v celoti obrnjeno. To pa pomeni, da je domnevna žrtev (oz. pobudnik) tudi sama dolžna ponuditi vsaj nekaj dokazil, s katerimi bi lahko podkrepila svoje navedbe in tako izkazala vsaj razloge za sum, da je do kršitve sploh prišlo. Če so ti zadosti prepričljivi, lahko upravičijo prevalitev dokaznega bremena na kršitelja.

Predlagatelj s svojimi navedbami in dokazili tako ni izkazal dejstev, ki bi opravičevala domnevo, da je bila kršena prepoved diskriminacije in na podlagi katere bi moral zatrjevani kršitelj dokazovati, da v obravnavanem primeru ni kršil te prepovedi, kot to določa 40. člen ZVarD. Zato je Zagovornik odločil, kakor izhaja iz 1. točke izreka te odločbe: predlog predlagatelja za obravnavo diskriminacije je zaradi neizkazanosti trditvenega bremena s strani predlagatelja zavrnil.

Skladno s prvim odstavkom 35. člena ZVarD je postopek pri Zagovorniku za stranke brezplačen, posebni stroški pa v tem postopku niso nastali. Zato je Zagovornik odločil, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor. Upravni spor stranka lahko sproži s tožbo, ki jo v 30 dneh od vročitve odločbe vloži na Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva ulica 33, 1000 Ljubljana. Tožbo vloži neposredno pisno ali jo pošlje po pošti. Skupaj z morebitnimi prilogami jo vloži v najmanj treh izvodih. K njej mora priložiti tudi to odločbo v izvorniku ali prepisu.

Postopek vodila:

Sergeja Oštir
Samostojna svetovalka Zagovornika

Miha Lobnik
ZAGOVORNIK NAČELA ENAKOSTI

Poslano:

- (osebno – ZUP)
- zbirka dok. gradiva.